

דף יח.

עין משפט א. הרמב"ם הל' כלי המקדש פ"י ה"ד
עיינ לעיל עין משפט ד

עין משפט ב.ג. הרמב"ם הל' כלי המקדש פ"י ה"ה

כָּשֶׁם שֶׁהַמְּחֹסֵר בְּגָדִים חַיֵּב מִיתָה וּפּוֹסֵל הָעֵבוֹדָה ת. כֶּף
הַיֵּתֵר בְּגָדִים כְּגוֹן שֶׁלְבַשׁ שְׁתֵּי כְּתָנוֹת או שְׁנֵי אַבְנֵטִים או
כֶּהֱן הַדְּיוֹט שֶׁלְבַשׁ בְּגָדֵי כֶּהֱן גְּדוֹל וְעַבְד הָרִי זֶה מְחַלֵּל
הָעֵבוֹדָה וְחַיֵּב מִיתָה בְּיַדֵּי שְׂמִים:

דף יח:

עין משפט א.ב.ג.ד. הרמב"ם הל' כלי המקדש פ"ה ה"ד

בְּגָדֵי כֶּהֱנָה מְצוֹתָן שִׁיְהִיו חֲדָשִׁים נְאִים וּמְשֻׁלְשָׁיִם א
כְּדָרְךָ בְּגָדֵי הַגְּדוֹלִים שֶׁנֶּאֱמַר 'לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת'. הִיו

ת. כסף משנה: ומה שכתב כשם שהמחוסר בגדים חייב מיתה ופוסל העבודה וכו'. ברייתא
בריש פרק ב' דזבחים (דף י"ח) לבש שני מכנסים שני אבנטים חסר אחת יותר אחת
וכו' ועבד עבודתו פסולה. ומה שכתב או כהן הדיוט שלבש בגדי כהן גדול ועבד וכו'. שם
אכתי מהכא נפקא מהתם נפקא ונתנו בני אהרן הכהן הכהן בכיהונו כהן גדול שלבש בגדי
כהן הדיוט ועבד עבודתו פסולה אי מהתם הוה אמינא ה"מ עבודה דמעכבא כפרה וכו'
ואכתי מהכא נפקא מהתם נפקא וערכו בני אהרן הכהנים הכהנים בכיהונם מכאן לכהן
הדיוט שלבש בגדי כהן גדול ועבד עבודתו פסולה אי מהתם ה"א ה"מ חיסור אבל ייתור
לא קמ"ל:

א. כסף משנה: בגדי כהונה מצותן שיהיו חדשים נאים ומשולשים וכו'. בפ"ב דזבחים (דף
י"ח:) יליף מקרא דמצוה שיהיו חדשים. ומ"ש שיהיו נאים ומשולשים מתבאר ממה
שיבא בסמוך: היו מטושטשין או מקורעין או ארוכים יתר על מדתו או קצרים וכו'. בפ"ב
דזבחים ת"ר היו מרושלין מסולקים משוחקים ועבד עבודתו כשרה היו מטושטשין או

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

מִטְשֵׁטְשֵׁינָא אוּ מְקַרְעִין אוּ אֲרַכִּין יִתֵּר עַל מִדָּתוֹ אוּ קְצָרִים
פְּחוֹת מִמִּדָּתוֹ אוּ שְׁסֻלְקָן בְּאַבְנֵיט וְעֵבֶד עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה.
הָיוּ מְשַׁחֲקִין אוּ שְׁהָיוּ אֲרַכִּים וְסֻלְקָן בְּאַבְנֵיט עַד שֶׁנֶּעֱשׂוּ
כְּמִדָּתוֹ וְעֵבֶד עֲבוּדָתוֹ כְּשָׂרָה:

עין משפט ה.ו.

הרמב"ם הל' ציצית פ"ג ה"ג

**עַל אַרְבַּע כְּנָפוֹת כְּסוּתָהּ בְּעֵלֶת אַרְבַּע - וְלֹא בְּעֵלֶת
שָׁלֹשׁ. אִם כֵּן בְּעֵלֶת אַרְבַּע וְלֹא בְּעֵלֶת חֲמִשׁ. תִּלְמוּד**

מקורעין ועבד עבודתו פסולה אמר רב יהודה אמר שמואל מרושלין כשרים מסולקים פסולים והתניא מסולקין כשרים אמר רמי בר חמא ל"ק כאן שסילקן על ידי אבנט כאן דליתנהו מעיקרא כלל רב אמר אחד זה ואחד זה פסולים וכו' ומי אמר שמואל וכו' מסולקין פסולים והתניא מסולקים כשרים א"ל בר מינה דההיא דשנייה רמי בר חמא אלא לרב קשיא וכו' מאי מרושלים מסולקין ע"י אבנט אבנט מיגז אגוז אלא מסולקים קשיא א"ר זירא רב חדא תני מרושלין שסילקן ע"י אבנט כשרים. ופירש"י מרושלין נגריין בקרקע מסולקים מן הקרקע מתוך שהם קצרים. משוחקים ישנים כשרים ואע"ג דכתיב מדו בד שתהא כמדתו מצוה בעלמא היא ולא לעכב. מטושטשין בטיט. מקורעים ואפי' הן חדשי' דלאו בגד הוא הראוי לעבודה דבעינן לכבוד ולתפארת. אחד זה ואחד זה אחד מרושלין ואחד מסולקין יותר מדאי שלא ע"י אבנט. אלא לרב קשיא מרושלין וכו' מאי מרושלין דמכשר תנא כגון שסילקן עד למדתו ע"י אבנט וקא מכשר ליה תנא דקסבר אבנט מיגז אגוז כלומר כל סילוק שע"י אבנט הו"ל כחותך ונוטל היתר שבהן ומכשירו. אלא מסולקין קשיא דקתני כשרים וסתם מסולקין גבוהים מן הקרקע למעלה מרגליו משמע ולרב ליכא לאוקומה כגון שסילקן ע"י אבנט כדתרצינן דהא ע"כ לרב דשני דסילוק אבנט מיגז אגוז השתא הוו כלהו כקצרים מעיקרא. רב חדא תני להנך מרושלין ומסולקים דברייתא בחדא מילתא תני להו מרושלין שסילקן רישולן ע"י אבנט עד כדי מדתו כשרים אבל מסולקים יותר מדאי פסולין ואפי' ע"י אבנט וידוע דהלכה כרב באיסורי: והשתא מ"ש רבינו לפסול בארוכין יתר על כדי מדתו היינו כרב דפסל במרושלין ומ"ש לפסול בסילקן באבנט כלומר ושהיו כדי מדתו וסילקן באבנט ונעשו פחות מכדי מדתן היינו כרב משום דאבנט מיגז אגוז ומ"ש להכשיר בארוכים וסילקן באבנט עד שנעשו כדי מדתו היינו כדפריש רב בברייתא:

ב. כסף משנה: על ארבע כנפות כסותך בעלת ד' וכו'. ברייתא בפרק התכלת (שם מ"ג):
וכן פסקו הרי"ף והרא"ש וסמ"ג והא דתניא בספרי על כנפי בגדיהם אף בעלי ג' ובעלי

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

לוֹמַר אֲשֶׁר תִּכְסֶּה בָּהּ אֶפְלוּ בַעֲלַת חֲמֵשׁ אוּ יוֹתֵר עַל
 זֶה. וְלָמָּה אָנִי מְחַיֵּב בַּעֲלַת חֲמֵשׁ וּפּוֹטֵר בַּעֲלַת שֵׁשׁ
 וּשְׁתִּיחָן אֵינָן בַּעֲלֵי אַרְבַּע כְּנָפוֹת. מִפְּנֵי שֵׁשׁ בְּכֻלָּל
 הַחֲמֵשׁ אַרְבַּע. לְפִיכָךְ כָּשָׁהוּא עוֹשֶׂה צִיצִית לְבַעֲלַת חֲמֵשׁ
 אוּ שֵׁשׁ אֵינּוּ עוֹשֶׂה אֶלָּא לְאַרְבַּע כְּנָפִים הַמְרַחֲקוֹת זוּ מִזּו
 מֵאוֹתָן הַחֲמֵשׁ אוּ הַשֵּׁשׁ בְּלִבָּד. שֶׁנֶּאֱמַר עַל אַרְבַּע כְּנָפוֹת
 כְּסוּתָךְ:

שו"ע או"ח סימן י סעיף א

א. טלית שאין לה ד' כנפות פטורה ג, יש לה יותר מד' חייבת ד.

ה' ובעלי ו' ובעלי ז' ובעלי ח' כבר כתב הרא"ש דהכי פי' אי לא כתיב אלא על כנפי בגדיהם ה"א דכל כנפים שיש לבגד אמרה תורה לעשות ציצית הן מעט הן הרבה ת"ל על ארבע כנפות ונתמעטו מעט והרבה בעלת שלש פסול אף אם הטיל בעלת ארבע בעיניו וליכא, ונתמעטה בת חמש ויותר שאין להטיל בכל הכנפים אלא בארבע מהם עכ"ל. וכן משמע בסוף פרק הקומץ (מנחות דף ל"ז): דאינו מטיל אלא בד'. ומה שכתב רבינו המרוחקות זו מזו. נראה דמסברא אמר כן:

ג. ממנחות מ"ג. מברייתא שם וכן פסק הר"ף ורמב"ם והרא"ש, וישנם ראשונים שפסקו דגם בעלת ה' פטורה ע"כ ירא שמים לא ילבש אלא טלית בת ד' כנפות ולא יותר, מ"א ס"ק א'.

ו ואם נעשה עגול אחרי שהטיל בה הציצית אין בכך כלום דאחר שעת העשייה אנו הולכים והיה בשעת עשיית הציצית ד' כנפות מרובעים, כה"ח אות ב'.

ד. ומטיל בה ד' ציציות בד' כנפות המרוחקות זו מזו ואם הטיל בה ה' ציציות עובר על בל תוסיף, מ"א ס"ק ב'. וצריך להתיר כל הציציות ולקושרם לצאת מידי מחלוקת, כה"ח אות ג'.

אם נקרע טליתו יזהר לתופרה מיד שלא תהיה בת ו' כנפות ויש מי שפוטרה מציצית, ואם נקרע ברובה צריך להתיר הציציות ולתופרה ואח"כ להטילם שוב בחזרה, כה"ח אות ז'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ז.ז.

הרמב"ם הל' ציצית פ"ג ה"ז

כִּסוֹת שֶׁל פִּשְׁתָּן אֵין מְטִילִין בָּהֶן תְּכֵלֶת אֶלָּא עוֹשִׂין
הֶלְבֵן בְּלֶבֶד שֶׁל חוּטֵי פִּשְׁתָּן. לֹא מִפְּנֵי שֶׁהַצִּיצִית נִדְחִית
מִפְּנֵי הַשַּׁעֲטָנִים אֶלָּא גְזֵרָה מִדְּבָרֵיהֶם שֶׁמָּא יִתְכַסֶּה בָּהֶן
בְּלִילָה שְׂאִינָה זְמַן חַיִּיב צִיצִית וְנִמְצָא עוֹבֵר עַל לֹא
תַעֲשֶׂה בְּעֵת שְׂאִין שֶׁם מְצוֹת עֲשֵׂה. שְׁחֹבֶת הַצִּיצִית בַּיּוֹם
וְלֹא בְּלִילָה שֶׁנֶּאֱמַר 'וּרְאִיתֶם אֹתוֹ', בְּשַׁעַת רְאִיָּה. וְסוּמָא
חַיִּיב בְּצִיצִית, אֶף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רוֹאֶה אַחֲרַיִם רוֹאִין אוֹתוֹ:

ה. כסף משנה: כסות של פשתן אין מטילין בה תכלת וכו'. שם מנחות (דף מ') ת"ר סדין
בציצית ב"ש פוטרם וב"ה מחייבין והלכה כב"ה א"כ למה אסרוה אמר רבא שמא
יקרע סדינו בתוך שלשה ויתפרנו ורחמנא אמר תעשה ולא מן העשוי ר"ז אמר גזירה משום
כסות לילה. וכתבו התוספות משום כסות לילה פירש ר"ת דכן עיקר כדאיתא בפרק ב"מ
(שבת כ"א:) ואינהו סבור משום כסות לילה. ובפרק ב"מ כתבו התוספות שרש"י כתב
בתשובה שלא גזרו אלא על התכלת אבל במינו חייב וכן דעת רבינו והר"ף ז"ל: ומ"ש
שמצות הציצית ביום ולא בלילה וכו' וסומא חייב בציצית וכו'. גם זה בפרק התכלת (מנחות
מ"ג) ת"ר הכל חייבים בציצית כהנים לויים וישראלים נשים ועבדים ר"ש פוטר בנשים מפני
שמ"ע שהז"ג הוא וכל מ"ע שהז"ג נשים פטורות מ"ט דר"ש דתניא וראיתם אותו פרט
לכסות לילה אתה אומר פרט לכסות לילה או אינו אלא פרט לכסות סומא כשהוא אומר
אשר תכסה בה הרי כסות סומא אמור הא מה אני מקיים וראיתם אותו פרט לכסות לילה
ומה ראית לרבות כסות סומא ולהוציא כסות לילה מרבה אני כסות סומא שישנה בראייה
אצל אחרים ומוציא אני כסות לילה שאינה בראייה. וכתב הר"ף דהלכה כר"ש וכ"כ
הרא"ש בשם ר"ת והביא ראיה מכמה דוכתי ואע"ג דאשר תכסה בה איצטריך לחייב טלית
בעלת חמש כנפים הא אמרינן בגמרא דלר"ש מאשר נפקא ופירש"י אשר ריבויא הוא
ואייתר תכסה בה לרבות כסות סומא: ונראה מדברי רבינו שאפילו בכסות המיוחד ליום יש
בו משום כלאים אם לובשו בלילה שהרי כתב גזירה שמא יתכסה בה בלילה משמע דאכסות
יום קאי שאם לא כן הל"ל גזירה משום כסות לילה כלישנא דגמרא. ועוד שכתב אח"כ
מותר לאדם ללבוש ציצית בלילה בין בחול בין בשבת ואע"פ שאינו זמנה ובלבד שלא
יברך ומאימתי יברך על הציצית בשחר וכו' הרי שסתם וכתב שאינו מברך על הציצית
בלילה ומברך עליו בשחר ולא חילק בין כסות המיוחד ליום לכסות המיוחד ללילה:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שו"ע או"ח סימן יז פעיף א

א. סומא חייב בציצית^י, הגם שכתוב "וראיתם אותו" נתרבה מאשר תכסה בה, והפסוק "וראיתם אותו" בא למעט כסות לילה.

שו"ע או"ח סימן יח פעיף א

א. לילה לאו זמן ציצית הוא^ז דכתיב "וראיתם אותו". ולהרמב"ם כל מה שלובש בלילה פטור^ח אפי' הוא מיוחד ליום, ומה שלובש ביום חייב גם במיוחד ללילה, ולהרא"ש כסות המיוחד ללילה פטור אפי' ביום, וכסות המיוחד ביום חייב גם בלילה.

הגה: וספק ברכות להקל ע"כ אין לברך עליו^ט אלא כשלושב ביום ומיוחד

ו. מנחות מ"ג ע"ב, ופשוט שיכול לברך אך יבדוק אותם תחלה במשמוש ידיו או יבקש מאחר לבדקם, וכן המנהג, ולא אמרינן ספק ברכות להקל הואיל שיש פוטרים אותו, דבמקום מנהג לא אמרינן סב"ל, כה"ח אות ב'.

ז. מנחות מ"ג וכו"ש, ומ"מ מותר לצאת לר"ה בליל שבת עם הטלית ולא הוי משאוי שהציציות הוי נוי ותכשיט לבגד, ב"י.

ח. מ"מ גם לרמב"ם מותר להטיל ציציות בלילה לבגד יום ולא הוי תומ"ה דזמן ממילא קאתי, פרמ"ג במש"ז אות א', וכה"ח אות ב'.

אם הטיל ציציות בשבת אם בשוגג כשרים, אבל במזיד יש לעיין בזה פרמ"ג, כה"ח אות ג'.

כסות יום שיחדו ללילה וחזר ויחדו ליום כשר ויכול לברך עליו ואין בזה תומ"ה. ועיין בעוד ספיקות של הפמ"ג שם.

ט. והיכא שיש ספק ספיקא במילי דברכות י"א דמברכים כ"כ בתה"ד סי' ל"ז, וי"א דאין לברך גם בספק ספיקא ורק בשלש ספיקות מברכים, ועיין בכה"ח אות ז'. וכתב החיד"א דקיי"ל ספק ברכות להקל אפי' נגד מר"ן וע"כ אין מברכין וכמו שכתב הרמ"א, ועיין בכה"ח אות ז'.

ליום י', ואחר תפלת ערבית כ' אע"פ שעדיין יום אין לברך עליו.

הגה: ובליל יום הכפורים יתעטף בעוד היום ויברך ל' עליו.

עין משפט ט. הרמב"ם הל' כלי המקדש פ"ח הי"ג

וְכֹל מְקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בַּתּוֹרָה שֵׁשׁ אִוּ בַד הוּא הַפְּשָׁתִים וְהוּא הַבּוּץ מ'. וְתַכְלֶת הָאֲמוּרָה בְּכֹל מְקוֹם הִיא הַצֶּמֶר הַצְּבוּעַ כְּעֵצִים שְׁמִים שֶׁהוּא פְּתוּךְ מִן הַכַּחֲל. הָאֲרָגְמָן הוּא הַצֶּמֶר הַצְּבוּעַ אָדוּם. וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי הוּא הַצֶּמֶר הַצְּבוּעַ בְּתוֹלַעַת:

י. ה"ה אם מיוחד ליום וגם ללילה, ולובשו ביום, ודלא כהב"ח, כה"ח אות ח'. ודוקא לענין ברכה משום ספק ברכות אבל להטיל בו ציצית יש להחמיר באיסורי תורה כחומרת ב' הסברות דהיינו להטיל בכסות המיוחד ליום ולילה, אף אם לובשו בלילה וכדעת הרא"ש, וכן להטיל ציצית אפי' לכסות המיוחד ללילה אם לובשו ביום כדעת הרמב"ם, וכן דעת המ"א בס"ק ג'. ועיין בכה"ח אות ט'.

כ. מי ששכח או הזיד ולא נתעטף כל היום בטלית, אחר ערבית ג"כ יתעטף בלא ברכה. וכתענית צבור שמתעטפים בטלית ותפילין במנחה כשמגיעים לברכו יסיר הטלית והתפילין דלילה לאו זמן ציצית ותפילין וכך היה נוהג האר"י ז"ל, הגם שיש שמשאירים אותם, ועיין בכה"ח אות י"א. ועיין באות י"ב ג"כ מש"כ דאסור להשאר מעוטף בטלית ותפילין אחר צה"כ.

ל. אבל במוצאי יוה"כ יוציא הטלית בצה"כ או בערבית כיון שנסתלקה ההארה של יוה"כ וכמו בכל הלילות שאין לובשים טלית בלילה, כה"ח אות ט"ו.

מ. כסף משנה: ומ"ש וכל מקום שנאמר בתורה שש או בד הוא הפשתים והוא הבוץ. בפרק בא לו (דף ע"א:) ובפ"ב דזבחים (דף י"ח:): ומ"ש ותכלת האמורה בכל מקום הוא הצמר הצבוע כעצם השמים. ומ"ש הארגמן הוא הצמר הצבוע אדום וכו'. כתב הראב"ד א"א לי נראה ארגמן וכו'. טעמו שארגמן מלה מורכבת ארוג מין והמפרשים פירשו כדברי רבינו:

עין משפט י.

הרמב"ם הל' בלי המקדש פ"ח ה"ד

בגדי כהונה מצותן שיהיו חדשים נאים ומשולשים :
 כדרך בגדי הגדולים שנאמר 'לכבוד ולתפארת'. היו
 מטושטשין או מקרעין או ארכין יתר על מדתו או קצרים
 פחות ממדתו או שסלקן באבנט ועבד עבודתו פסולה.
 היו משחקין או שיהיו ארכים וסלקן באבנט עד שנעשו
 כמדתו ועבד עבודתו פשרה:

ג. כסף משנה: בגדי כהונה מצותן שיהיו חדשים נאים ומשולשים וכו'. בפ"ב דזבחים (דף י"ח): יליף מקרא דמצוה שיהיו חדשים. ומ"ש שיהיו נאים ומשולשים מתבאר ממה שיבא בסמוך: היו מטושטשין או מקורעין או ארוכים יתר על מדתו או קצרים וכו'. בפ"ב דזבחים ת"ר היו מרושלין מסולקים משוחקים ועבד עבודתו כשרה היו מטושטשין או מקורעין ועבד עבודתו פסולה אמר רב יהודה אמר שמואל מרושלין כשרים מסולקים פסולים והתניא מסולקין כשרים אמר רמי בר חמא ל"ק כאן שסילקן על ידי אבנט כאן דליתנהו מעיקרא כלל רב אמר אחד זה ואחד זה פסולים וכו' ומי אמר שמואל וכו' מסולקין פסולים והתניא מסולקים כשרים א"ל בר מינה דההיא דשנייה רמי בר חמא אלא לרב קשיא וכ"ת מאי מרושלים מסולקין ע"י אבנט אבנט מיגז אגזי אלא מסולקים קשיא א"ר זירא רב חדא תני מרושלין שסילקן ע"י אבנט כשרים. ופירש"י מרושלין נגררין בקרקע מסולקים מן הקרקע מתוך שהם קצרים. משוחקים ישנים כשרים ואע"ג דכתיב מדו בד שתהא כמדתו מצוה בעלמא היא ולא לעכב. מטושטשין בטיט. מקורעים ואפי"ן הן חדשי' דלאו בגד הוא הראוי לעבודה דבעינן לכבוד ולתפארת. אחד זה ואחד זה אחד מרושלין ואחד מסולקין יותר מדאי שלא ע"י אבנט. אלא לרב קשיא מרושלין וכ"ת מאי מרושלין דמכשר תנא כגון שסילקן עד למדתו ע"י אבנט וקא מכשר ליה תנא דקסבר אבנט מיגז אגזי כלומר כל סילוק שע"י אבנט הו"ל כחותך ונוטל היתר שבהן ומכשירו. אלא מסולקין קשיא דקתני כשרים וסתם מסולקין גבוהים מן הקרקע למעלה מרגליו משמע ולרב ליכא לאוקומה כגון שסילקן ע"י אבנט כדתרצינן דהא ע"כ לרב דשני דסילוק אבנט מיגז אגזי השתא הווי כלהו כקצרים מעיקרא. רב חדא תני להנך מרושלין ומסולקים דברייתא בחדא מילתא תני להו מרושלין שסילק רישולן ע"י אבנט עד כדי מדתו כשרים אבל מסולקים יותר מדאי פסולין ואפי"ן ע"י אבנט וידוע דהלכה כרב באיסורי: והשתא מ"ש רבינו לפסול בארוכין יתר על כדי מדתו היינו כרב דפסל במרושלין ומ"ש לפסול בסילקן באבנט כלומר ושהיו כדי מדתו וסילקן באבנט ונעשו פחות מכדי מדתן היינו כרב משום דאבנט מיגז אגזי ומ"ש להכשיר בארוכים וסילקן באבנט עד שנעשו כדי מדתו היינו כדפריש רב בברייתא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט כ.ל. הרמב"ם הל' בלי המקדש פ"ח הי"ד

כָּל מָקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בַּתּוֹרָה יֵשׁ אוֹ יֵשׁ מְשֻׁזָּר • צָרִיף
שִׁיְהִיָּה חוּט כָּפוּ שִׁשָּׁה. וּמָקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בַּד אִם הִיא חוּט
אֶחָד לְבָדוֹ כָּשֵׁר. וּמִצְוָה מִן הַמִּבְחָר שִׁיְהִיָּה כָּפוּל שִׁשָּׁה.
וּמָקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ מְשֻׁזָּר בְּלֶבֶד צָרִיף שִׁיְהִיָּה חוּטָן כָּפוּל
שְׁמֹנֶה :

עין משפט מ. הרמב"ם הל' בלי המקדש פ"י ה"ב

וְעַל הָאֲבִיט מְפָרֵשׁ בְּקַבְלָה וְלֹא יַחְגְרוּ בִּיזְע' ע בְּמָקוֹם
שֶׁמְזִיעִין. וְכֹךְ קָבַל יוֹנָתָן בֶּן עֻזִּיאֵל מִפִּי הַנְּבִיאִים וְתַרְגָּם
עַל לְבַבִּיהוֹן יִסְרוּן. וְאַחַר כֵּן צוֹנֵף בַּמְצַנְפֶּת כְּמִין כּוֹבַע :

- ס. כסף משנה: כל מקום שנאמר בתורה שש וכו'. בפרק בא לו שם. ומ"ש ומקום שנאמר בד אם היה חוט אחד לבדו כשר ומצוה מן המובחר שיהא כפול ששה. בפרק שני דזבחים אמרו בגדים שנאמר בהם בד צריכין שיהיו של בוך חדשים שזורין ושיהיו חוטן כפול ששה יש מהם למצוה ויש מהם לעכוב ונראה שרכינו מפרש יש מהם למצוה היינו שיהיה כפול ששה ויש מהם לעכוב היינו חוט אחד ורש"י לא פירש כן וגם פשטא דשמעתא לא משמע הכי. ומה שכתב מקום שנאמר משזר בלבד צריך שיהא חוטן כפול שמנה. בפרק בא לו:
- ע. כסף משנה: ולא יחגרו ביזע במקום שמזיעין. בפרק שני דזבחים (דף י"ט):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com